

me et desideria nostra adhuc in se: et si non regnata/ agi-
tantia tamen et vexantia diligenter discunt: et quod tunc
parum in eis expugnatis proficit eiulans et dolens re-
cordat. Tertio cum quis peccatorum inmemerit qui post
conversionem suam perpetravit/ que et si non sunt crimina
illa/ non tamen pro ea dubitet deum offendi quotidie: et in-
lugendo et timendo deplorat. Et de his tribus dictum
est supra de tribus discussionibus vel examinationi-
bus. Quarto cum homo considerat quod iudicia dei sunt
inscrutabilia: et nescit homo an sit dignus odio vel
amore: et hoc sciat se penituisse: nescit tamen: an solo ti-
more percussus: an ex gratia infusa compunctus et contri-
tus: et ita totus horrore concutitur nesciens et incertus
quid de eo fiet in futuro: an sit damnandus vel salu-
dus. Quinto cum homo breuitatem vite sue diligenter
attendit/ et se adhuc tam parum profecisse intelligit/ et inde
timore succenditur et intus compunctioe irroratur.

Sexto cum districti examinis et futuri iudicii memi-
nit/ quo iudex unicuique iuxta opera sua redditurus ad-
ueniet: unde peccata sua agnoscens expauescit.

Septimo cum homo magnitudinem et multitudinem pena-
rum infernalium pertractat/ et cum se his dignum esse cogno-
uerit vel cogitauerit/ multum incipit lugere et timere.

**De utilitate compunctiois et quomodo
cor purificat. Cap. xviii.**

Hec si in corde tuo studiose ruminaueris et ex-
istis vel eorum aliquibus frequenter cor tuum repleue-
ris/ omnia dulcia fiet amara: tunc transit mundus a
corde tuo et concupiscentia eius: sed et concupiscentia car-

uis et cōcupiscentia oculorū inde euanescit / nullāq̄
foris senties amaritudinē h̄mōi amaritudine interi-
us adimpleus. Et ita cor tuū incipiet oēm dulcedinē
mūdi ⁊ affectionē et adhesiones respuere / siue sit glo-
ria mūdi ⁊ vel honor vel fauor popularis: gulā ⁊ lu-
xuriā penitus abhominari. Verū vt in p̄mptu ha-
beas hoc gen⁹ cōpūctiōis cōficere: ecce sicut modū
descripsimus cōficiēdi / sic ponam⁹ et artē materiam
vnde conficitur colligēdi.

Generalis modus ad formādū medita-
tiones d̄ morte.

Ca. xix.

Meditare igit̄ hō / et ab oculis tuis nūq̄ rece-
pat q̄ post modicū sis ab hac vita in aliam
ignorā regionē trāsiturus: et oēs res mūdi
gloriā et honorē et quecūq̄ alia ī quibus in hoc mū-
do delectaris h̄c sis relicturus. Om̄i enī hora / om̄i
die fini et vltime hore tue pp̄inquas. Scrutare igit̄
et quātū potes in te interdū affectū trāsforma hoīs
moriētis / ⁊ forma in te et meditatiōe tua quasi statim
moriētis / ⁊ iā sit p̄ns qd̄ sine dubitatiōe adhuc
tibi p̄ns erit. Vide igit̄ sic affectat⁹ q̄nt⁹ tibi dolor ī-
est: quāt⁹ cōsciētie remorsus / ⁊ intern⁹ clamor d̄ ma-
lis delectatiōib⁹ tuis: quātū dolebis q̄ te nō emēda-
sti / et a delectatiōibus te non auulsisti: q̄ dei p̄cepta
trāsgressus es. Nā in illa hora videbis qd̄ meruisti
et qd̄ cōmissisti. **A**dhuc añ oculos singulas delec-
tatiōes: vide singula vitia et passiōes qb⁹ mō dolci-
ter delectaris. Cogita q̄ amarū erit tibi tūc a de-
lectatiōib⁹ separi / et quātū dolebis q̄ vituens nō fuisti